

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 69/26

Luxemburg 12. mája 2026

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-797/23 | Meta Platforms Ireland (Primeraná náhrada odmeny)

Členské štáty môžu stanoviť, že vydavatia tlače majú právo na primeranú odmenu, keď poskytovateľom online služieb udelia súhlas na používanie ich publikácií

Súdny dvor rozhodoval v rámci žaloby podanej spoločnosťou Meta proti rozhodnutiu talianskeho Úradu pre dohľad nad komunikáciami (AGCOM). Talianska právna úprava, ktorou sa stanovuje režim zameraný na zabezpečenie primeranej odmeny za online používanie tlačových publikácií, podľa spoločnosti Meta porušuje európsky právny rámec týkajúci sa práv vydavateľov na digitálnom jednotnom trhu.

Súdny dvor konštatoval, že právo vydavateľov na primeranú odmenu je s právom Únie zlučiteľné za predpokladu, že táto odmena predstavuje ekonomickú protihodnotu za súhlas na online používanie ich publikácií. Vydavatia musia mať navyše možnosť tento súhlas odmietnuť alebo ho udeliť bezplatne. Okrem toho od poskytovateľov, ktorí tieto publikácie nevyužívajú, nie je možné požadovať žiadnu platbu.

Hoci povinnosti uložené poskytovateľom začať rokovania s vydavateľmi, neobmedzovať počas tohto obdobia viditeľnosť obsahu a poskytnúť údaje potrebné na výpočet výšky odmeny obmedzujú slobodu podnikania, javia sa ako odôvodnené, keďže prispievajú k dosiahnutiu cieľov práva Únie zabezpečiť dobre fungujúci a spravodlivý trh autorských práv a umožniť vydavateľom zabezpečiť návratnosť ich investícií.

Takéto povinnosti posilňujúce ochranu vydavateľov podľa Súdneho dvora umožňujú dosiahnuť spravodlivú rovnováhu medzi slobodou podnikania na jednej strane a právom duševného vlastníctva, ako aj právom na slobodu a pluralitu médií na strane druhej.

Vývoj digitálnych technológií výrazne ovplyvnil mediálny sektor, a to najmä sektor tlačných médií, ktorý čelí zmenám návykov používateľov, rozmachu služieb online prehľadov tlače a konkurencii nových digitálnych kanálov. Tieto zmeny viedli k drastickému poklesu príjmov vydavateľov, čo ohrozilo ich ekonomický model a ich zásadnú úlohu v demokratických spoločnostiach. Na riešenie tohto problému bolo prijatých niekoľko legislatívnych iniciatív, medzi ktoré patrí i **smernica o autorskom práve na digitálnom jednotnom trhu**¹. Táto smernica zavádza osobitné právo súvisiace s autorským právom v prospech vydavateľov tlače na online používanie ich publikácií poskytovateľmi služieb informačnej spoločnosti, ktoré im predovšetkým umožňuje **udeliť súhlas s takýmto používaním**².

Taliansky zákonodarca prebral uvedenú smernicu tak, že stanovil **právo vydavateľov na spravodlivú odmenu** za online používanie ich publikácií, ako aj režim na jej zabezpečenie. Talianska právna úprava tak poskytovateľom služieb ukladá povinnosť rokovať o takejto odmene s vydavateľmi bez toho, aby počas týchto rokovaní obmedzovali viditeľnosť obsahu vo výsledkoch vyhľadávania, a poskytnúť informácie potrebné na jej výpočet. Okrem toho poveruje Úrad pre dohľad nad komunikáciami (AGCOM), aby stanovil kritériá na jej určenie, v prípade nedosiahnutia zhody určil výšku odmeny a zabezpečil dodržiavanie informačnej povinnosti poskytovateľov, a to aj prostredníctvom sankcií.

V roku 2023 definoval AGCOM na základe tejto vnútroštátnej právnej úpravy kritériá na určenie primeranej odmeny za online používanie tlačových publikácií poskytovateľmi služieb informačnej spoločnosti.

Jeden z týchto poskytovateľov, spoločnosť Meta Platforms Ireland³, podal žalobu na Regionálny správny súd pre Lazio (Taliansko), ktorou sa domáhal zrušenia tohto rozhodnutia. Spoločnosť Meta spochybňuje zlučiteľnosť tohto rozhodnutia a uvedených talianskych právnych predpisov s právom Únie, najmä so smernicou a so slobodou podnikania zaručenou Chartou základných práv Európskej únie.

Vnútroštátny súd sa preto obrátil na Súdny dvor s cieľom overiť zlučiteľnosť vnútroštátneho právneho rámca s právom Únie.

Súdny dvor konštatoval, že **cieľom smernice je priznať vydavateľom výhradné práva na rozmnožovanie a sprístupňovanie ich tlačových publikácií verejnosti**, pričom členským štátom ponecháva voľnú úvahu, ako zabezpečiť ich uplatňovanie.

V tejto súvislosti je **právo vydavateľov tlačových publikácií na primeranú odmenu prípustné pod podmienkou, že táto odmena predstavuje ekonomickú protihodnotu za súhlas udelený poskytovateľom** na rozmnožovanie týchto publikácií alebo ich sprístupňovanie verejnosti **a že títo vydavatelia môžu odmietnuť udelenie takéhoto súhlasu, alebo ho môžu poskytnúť bezplatne**. Okrem toho **poskytovateľom nemôže byť uložená žiadna povinnosť platiť, ak takéto publikácie nepoužívajú**. Je na vnútroštátnom súde, aby overil, či talianske právne predpisy spĺňajú tieto podmienky.

Povinnosti uložené poskytovateľom začať **rokovania** s vydavateľmi, počas tohto obdobia **neobmedzovať viditeľnosť obsahu a poskytnúť údaje potrebné na výpočet odmeny, sú takisto prípustné**, keďže môžu **zabezpečiť spravodlivý charakter** týchto rokovaní a prispievajú tak k cieľu ochrany vydavateľov. Informáciami, ktoré umožňujú posúdiť ekonomickú hodnotu online využívania tlačových publikácií, ako sú príjmy generované alebo očakávané z takéhoto využívania, totiž disponujú iba poskytovatelia. Pokiaľ teda ide o určenie primeranej odmeny, vydavatelia sa vo vzťahu k týmto poskytovateľom nachádzajú v nevýhodnej rokovacej pozícii. Okrem toho povinnosť zdržať sa v priebehu rokovaní obmedzovania viditeľnosti publikácií umožňuje predísť vyvíjaniu tlaku na uvedených vydavateľov či zatajovaniu hospodárskej hodnoty, ktorú predstavuje používanie ich tlačových publikácií.

Prípustné sú aj **právomoci**, ktoré **AGCOM-u** zverila talianska právna úprava, keďže ich cieľom je **zabezpečiť účinné uplatňovanie práv priznaných vydavateľom**.

Súdny dvor napokon konštatoval, že tieto **povinnosti, ktorých dodržiavanie je zabezpečené sankčnou právomocou AGCOM-u, predstavujú obmedzenie slobody podnikania**⁴ poskytovateľov.

Konštatoval však, že s výhradou overenia vnútroštátnym súdom sa toto **obmedzenie javí ako odôvodnené a primerané vzhľadom na cieľ práva Únie** zabezpečiť dobre fungujúci a spravodlivý trh autorských práv a umožniť vydavateľom návratnosť investícií potrebných na vytváranie ich publikácií. Súdny dvor predovšetkým poznamenal, že uloženie takýchto povinností poskytovateľom umožňuje dosiahnuť **spravodlivú rovnováhu** medzi **slobodou podnikania** na jednej strane a **právom duševného vlastníctva**, ako aj **právom na slobodu a pluralitu médií** na strane druhej.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie rozsudku a jeho prípadné zhrnutie](#) sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zostaňte v spojení!

¹ [Smernica Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) 2019/790](#) zo 17. apríla 2019 o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom na digitálnom jednotnom trhu a o zmene smerníc 96/9/ES a 2001/29/ES.

² Článok 15 smernice 2019/790.

³ Je známa najmä ako prevádzkovateľ online sociálnej siete Facebook.

⁴ Článok 16 Charty základných práv.